

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1.

Ad stk. 1-2.

Som beskrevet i de almindelige bemærkninger er det i overensstemmelse med aftalen af 22. marts 2000 hensigten med bestemmelsen i § 8 a, stk. 1, at give miljø- og energiministeren mulighed for at pålægge de systemansvarlige virksomheder at sikre, at alle elforbrugere her i landet aftager den samme mængde VE-elektricitet i forhold til deres elforbrug. Udgifterne forbundet hermed skal ligeledes afholdes af alle elforbrugere.

Ministerens pålæg til de systemansvarlige om at sikre den aftalte udligning vil først blive udstedt efter en nærmere afklaring af, hvorledes denne mest hensigtsmæssigt kan finde sted. Den fornødne afklaring vil finde sted i et samarbejde mellem de systemansvarlige virksomheder og Energistyrelsen.

Når den aftalte udligning er fuldt gennemført senest i 2002, anslås det, at merudgifterne for en almindelig forbruger (med et forbrug på 4.000 kWh) i det sjællandske elforsyningssystem til udligningen vil udgøre ca. 140 kr. årligt. For større forbrugere, eksempelvis virksomheder med et forbrug på 200.000 kWh, anslås det, at merudgifterne til køb af de øgede mængder miljøvenlig elektricitet vil udgøre ca. 7.000 kr. årligt. For storforbrugere over 100 GWh, vil den særlige reduktionsregel i § 8, stk. 5, indebære, at omkostningerne til udligningen for elforbruget over 100 GWh vil blive væsentligt reduceret. § 8, stk. 5, afventer Europa-Kommissionens godkendelse, inden denne kan træde i kraft.

Forslagets § 8 a, stk. 2, giver mulighed for, at miljø- og energiministeren kan træffe afgørelse eller udstede regler om den fysiske udligning, herunder om at denne, som aftalt af de politiske partier, foreløbigt kun vedrører den producerede VE-elektricitet. Ministeren kan endvidere træffe afgørelse eller fastsætte regler om fordeling af de to systemansvarlige virksomheders udgifter til udligning af den miljøvenlige elproduktion.

Ad stk. 3-5.

Bestemmelsen i § 8 a, stk. 3, giver mulighed for, at der udstedes regler, der fremover under visse betingelser lader pligten til at aftage miljøvenlig elektricitet være afhængig af den mængde elektricitet, som en egenproducent får leveret gennem det kollektive elforsyningsnet. Herved vil egenproducenterne få mulighed for at anvende det såkaldte nettoprincip. Det vil

imidtørd blive gjort til en betingelse for anvendelse af nettoprincippet, at elproduktionsanlægget er 100% ejet af elforbrugeren, og at elproduktionsanlægget er beliggende på forbrugsstedet, jf. lovens § 5, således at den producerede elektricitet direkte, fysisk anvendes til dækning af egenproducentens eget elforbrug.

Der er i lovforslaget med bestemmelsen i § 8 a, stk. 4, åbnet mulighed for, at ministeren kan fastsætte regler om, at nettoprincippet kun skal gælde for ejere af anlæg, som var i drift ved lovforslagets fremsættelse, eller at princippet kun skal gælde bestemte anlæg eller bestemte brændsler. Det er således hensigten at fastsætte regler om, at nye anlæg, der anvender kul, olie eller lignende miljøtunge brændsler, ikke skal kunne aftage miljøvenlig elektricitet efter nettoprincippet. Der skal endvidere ikke være adgang for anvendelse af nettoprincippet for eksisterende anlæg, der skifter fra et miljøvenligt brændsel til kul, olie eller lignende. Sådanne regler vil blive fastsat for at sikre, at indførelsen af nettoprincippet med en heraf følgende reduktion i pligten til at aftage miljøvenlig elektricitet, ikke får den utilsigtede konsekvens at føre til øget anvendelse af mindre miljøvenlige brændsler.

Bortset fra disse særlige undtagelser, som er miljømæssigt begrundede, er det ikke hensigten på forhånd at udelukke egenproducenter, der opfylder betingelserne herfor, fra at anvende nettoprincippet. Princippet vil derfor som udgangspunkt kunne anvendes af ejere af miljøvenlige elproduktionsanlæg, såsom mini- eller mikrokraftvarmeanlæg, der er olie- eller naturgasbaserede, solceller og andre miljøvenlige elproduktionsanlæg. Hvis der skulle vise sig behov herfor, har ministeren imidlertid efter bestemmelsen i § 8 a, stk. 4, mulighed for at fastsætte regler om, at nettoprincippet kun kan anvendes i forhold til bestemte anlæg eller bestemte brændsler. En sådan begrænsning kunne blive aktuel, hvis de økonomiske forhold ved etablering af sådanne anlæg udvikler sig på en sådan måde, at det bliver økonomisk fordelagtigt at etablere egen elproduktion udelukkende med det formål at få reduceret pligten til at aftage den miljøvenlige elektricitet.

Adgangen til at anvende nettoprincippet indebærer en reduktion i pligten til at aftage miljøvenlig elektricitet. Det er derfor ikke velbegrundet at give adgang til, at der samtidig kan ydes den faste afregningspris, som de fleste egenproducenter i dag har krav på efter § 58. Med forslaget til § 8 a, stk. 5, foreslås denne ret til at bortfalde for de egenproducenter, der ønsker at aftage miljøvenlig elektricitet efter nettoprincippet.